

тів, які б не поступалися зарубіжним.

Конкурентоспроможність продукції національного виробника може забезпечуватися за допомогою таких конкурентних переваг підприємств як: висококваліфікований та досвідчений управлінський, інноваційний, маркетинговий та виробничий потенціал підприємства; автоматизоване продуктивне обладнання, здатне швидко адаптуватися до умов ринку; високоорганізовані канали розподілу продукції, замовлень та зворотного зв'язку; високоорганізована інформаційна підтримка (від пошуку до розповсюдження); використання високих технологій в управлінні персоналом та виробництві; наявність сировинної бази; наявність інвестиційних ресурсів; можливість використання більш дешевих ресурсів (всіх видів); націлення усієї діяльності підприємства на забезпечення конкурентоспроможності продукції (і відповідно потреб споживача), що є головною передумовою успіху на ринку.

Джерела та література

1. Воронкова А.Э. Стратегическое управление конкурентоспособным потенциалом предприятия: диагностика и организация. Монография. – 2-е изд., стереотипное. – Луганск: Изд-во Восточноукраинского национального университета имени Владимира Даля, 2004. – 320 с.
2. Портер М. Конкуренция: Учеб. пособ.: Пер. с англ. Под ред. Я.В. Зблочкиго. – М.: Вильямс, 2002. – 495 с.
3. Черенков В.И. Международный маркетинг. – Санкт-Петербург, 2003. – 845 с.

Сорокун С.С.

ВІДКРИТІСТЬ ЕКОНОМІК: ФАКТОРИ, ПОКАЗНИКИ ТА ПЕРЕВАГИ

Українська економіка інтегрується у світовий економічний простір завдяки її відкритості. За сучасних умов неможливо відмежуватися від зовнішнього світу, але стосунки з ним необхідно будувати за принципами рівноправності та взаємовигоди. Саме тому відкритість економіки, лібералізація зовнішньоекономічної діяльності повинні узгоджуватися з комплексними заходами захисту внутрішнього ринку, з політикою розумного протекціонізму щодо вітчизняного виробника.

Ми переконані, що Україна повинна використати переваги міжнародного розподілу і кооперації праці для динамічного розвитку національної економіки, має реальні шанси для включення у світову систему господарства як промислово розвинена країна, а не постачальник сировини і дешевої робочої сили.

Забезпечуючи свої потреби в критичному імпорті (енергоносії, високі технології, комплектуючі для стратегічно важливих галузей), ми повинні докласти усіх зусиль для встановлення паритетних зовнішньоекономічних відносин з тими країнами, у торгівлі з якими імпорт перевищує експорт.

Вважаємо за необхідне вдосконалювати структуру зовнішньоекономічного балансу шляхом скорочення невиправданого імпорту, зниження долі сировини в експорті й збільшення в ньому продукції з високим рівнем переробки, наукомісткої продукції і товарів високотехнологічних виробництв. Системні перетворення в паливно-енергетичному комплексі країни дозволять подолати в найближчому майбутньому нашу залежність від експорту.

На сучасному етапі економічного розвитку для України важливо зберегти статус транзитної держави, територією якої транспортуються у країни Європи нафта, газ та інші товари з Росії. Використовуючи вигідне геополітичне положення, варто використати існуючі та вести пошук нових можливостей надання послуг на експорт (трубопроводи, залізничний і автомобільний транспорт, морський флот та інше).

Ми вважаємо держави Європейського Союзу і Центральної Європи головними економічними партнерами України. Вагомою складовою стратегії нашого економічного зростання є також поглиблення зовнішньоекономічних зв'язків з Росією.

Бачимо реальні перспективи розширення нових і відновлення старих, традиційних для української економіки ринків збуту продукції в країнах СНД і Балтії, розвиток з ними вільної торгівлі на основі укладання двосторонніх угод.

Держава повинна створювати необхідні умови для вступу України у Міжнародну торговельну організацію, адаптувати до міжнародних стандартів законодавство, що регулює зовнішню торгівлю, а також митні процедури.

Зрозуміло, що існуючий ризик втрати вкладеного капіталу, високі ставки податків, непрозорість законодавства і низька купівельна спроможність нашого населення відлякують зарубіжних інвесторів. З огляду на це, є намір ініціювати втілення в життя програм сприяння іноземним інвестиціям, дієвого державного страхування інвестиційних ризиків та інших засобів підвищення інвестиційної привабливості вітчизняної економіки.

Скотний П. В.

ЄВРОРЕГІОН ЯК ЕЛЕМЕНТ ІНТЕГРАЦІЇ У ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ПРОСТІР

Єврорегіони відіграють важливу роль в інтеграційних процесах, оскільки їх основна мета – це поглиблення прикордонної співпраці органів регіонального самоврядування, економічна співпраця, розвиток комунікацій, туризму, спорту, захист навколишнього середовища, культурно-освітня діяльність, становлення дружніх відносин між країнами тощо. Це довела практика діяльності не тільки перших єврорегіонів Європи, які успішно діють з п'ятидесятих років ХХ ст., але й доробки єврорегіонів, які створені та діють на кордонах України.

Досвід прикордонної співпраці у Європі мають регіони, що розташовані на південних, північних і західних кордонах Німеччини та Скандинавських країн. Основоположниками транскордонної співпраці є норвезько-шведсько-фінські, німецько-голландські та німецько-французькі прикордонні регіони. У 1958 році було створено на німецько-голландському кордоні єврорегіональну структуру під назвою "Euregio", яка стала елементом європейського устрою. Правовою структурою єврорегіональних відносин є багатосторонні міжнародні угоди, які регулюють співпрацю сторін-учасниць регіонального об'єднання. Ці договори базуються на регіональних чи локальних угодах і порозуміннях, принципом яких є розвиток транскордонної співпраці. Дані угоди укладаються задля вирішення спільних проблем і полегшення співпраці в окремих галузях двох або більше адміністративних одиниць, які репрезентують регіони декількох країн.

На даний час на кордонах України створено та діють чотири єврорегіони: Карпати, Буг, Верхній Прут та Нижній Дунай. Два з них вже мають деяку позитивну практику у сфері транскордонного співробітництва. Так, в рамках Карпатського єврорегіону періодично проводяться міжнародні конференції, ярмарки та виставки у містах регіону, утворена Асоціація університетів Карпатського єврорегіону, організовуються літні школи, проходять фестивалі, спортивні змаган-